

Sygn. akt I C 1981/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko Z. W.

o zapłatę 1 014,44 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1981/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...), z siedzibą w Luksemburgu wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. W. kwoty 1 014,44 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 września 2012 r. od kwoty 900 zł i od dnia 18 września 2013 r. od kwoty 114,44 zł oraz zasądzenie kosztów procesu w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu wystawionych not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu będącego własnością cedenta.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) z siedzibą w W. oraz strona powodowa (...) w Luxembourg na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r. zawarły w dniu 28 września 2012 r. umowę szczegółową, w której ustaliły, że jej postanowieniami zostają objęte wierzytelności wskazane w liście wierzytelności stanowiącej załącznik nr 1 do umowy szczegółowej

Dowód:

- duplikat umowy szczegółowej z dnia 28.09. 2012 r. – k.15 verte

W dniu 30 grudnia 2013 r. strona powodowa (...) w Luxembourg sporządziła zawiadomienie o tym, że wierzytelność w wysokości 900 zł wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami została przelana na rzecz strony powodowej. Na odwrocie zawiadomienia wydrukowano częściowy wykaz wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie i częściowy wykaz wierzytelności – k.13 verte i 14

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwany Z. W. nie stawiał się na rozprawę, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożył wyjaśnień w sprawie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci duplikatu umowy szczegółowej z dnia 28 września 2012 r., zawiadomienia o cesji i częściowego wykazu wierzytelności sporządzonych w dniu 30 grudnia 2013 r. przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) z siedzibą w W. od pozwanego Z. W.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 28 września 2012 r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową i (...). Strona powodowa nie przedłożyła załącznika(...) wskazanego w przedmiotowej umowie z wykazem wierzytelności do tej umowy, ani umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r., tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanego Z. W. została nabyta przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Strona powodowa zupełnie nie odniosła się do kwestii udowodnienia faktu, z jakiego tytułu powstała wierzytelność pozwanego. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że była to wierzytelność z tytułu noty obciążeniowej za niezwrócony sprzęt. Wprawdzie do pozwu dołączono notę księgową z dnia 10 września 2012 r., lecz nie została ona zawnioskowana przez stronę powodową działającą przez profesjonalnego pełnomocnika jako dowód, co w istocie wobec braku dołączenia załącznika (...) pozostaje bez znaczenia dla sprawy.

Ponadto rzeczą strony powodowej było wykazanie, że jej poprzednikowi prawnemu w ogóle przysługiwała taka wierzytelność - jak dochodzona pozwem - względem pozwanego. Przede wszystkim strona powodowa winna była zawnioskować, prócz powołanego wyżej załącznika (...) w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r. oraz umowę łączącą zbywcę wierzytelności z pozwanym, które powołała w częściowym wykazie wierzytelności celem zweryfikowania wysokości wierzytelności, terminu jej wymagalności oraz możliwości dochodzenia odsetek. Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być częściowy wykaz wierzytelności czy też zawiadomienie o cesji. Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument, w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika fakt, że wierzytelność przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanemu w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.